

ISBN978-94-92228-32-1
NUR 489

© 2015 Frits van Someren

Uitgeverij Calbona

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

Zoveel mogelijk is getracht de eventuele rechthebbenden van de afbeeldingen te achterhalen. Zij die in dit verband niet konden worden benaderd kunnen zich met de uitgever in verbinding stellen.

Ieder voorjaar eind-april, begin-mei stond half Italië op zijn kop. Mille Miglia-koorts. Aan de vooravond van de 24e editie van de duizendmijlsrace in 1957, was het niet anders. De beste autocoureurs van Italië meten zich met de besten van de wereld. Maar twee keer hebben buitenlanders de wedren gewonnen. De Duitser Rudi Caracciola – in '31 – en de Brit Stirling Moss – in '55 – beiden met een Mercedes. De rest was voor helden als Nuvolari, Varzi, Biondetti, Marzotto, Ascari en Castellotti en de volbloeden van Alfa Romeo, Lancia en Ferrari.

Every spring late-April-early-May half of Italy is upside down. Mille Miglia fever. On the eve of the 24th edition of the thousand miles race in 1957, it was not different. Italy's best racing car drivers compete against the best in the world. But foreigners won the race only twice. The German Rudi Caracciola - in '31 - and the Englishman Stirling Moss - in '55 - both with a Mercedes. The remainder was for heroes like Varzi, Nuvolari, Ascari, Castellotti, Biondetti and Marzotto, and the thoroughbreds of Alfa Romeo, Lancia and Ferrari.

Een winteravond in 1926 – Een appartement aan de Via Bonaventura Calvieri in Milaan

Op een winteravond, 2 december 1926, belden de snelheidsduivels, graaf Aymo Maggi, die al enige naam genoor als coureur, en graaf Franco Mazzotti, een geoefend vliegenier, aan bij het appartement in Milaan van Giovanni Canestrini, de autosport-journalist van de Gazzetta dello Sport met het idee om in en rond hun geboortestad Brescia, behalve hun wekelijkse race tegen de sneltrein Brescia-Milaan, meer te doen voor de autosport.

Al sinds 1905 ronkten racemotoren op de wegen rond de industriestad. In 1921 werd hier zelfs de eerste Grote Prijs van Italië gereden. Op de herenclub was de aanleg van een nationaal autodromo door het Koninklijk Park van Monza bij Milaan een terugkerend gesprek van de dag. Dat kan toch niet, lijdzaam toezien hoe Monza het hart wordt van de nationale racerij.

Een race van stad tot stad van Brescia naar Rome, bijvoorbeeld. Maar Rome zou dan alle aandacht krijgen, Brescia-Rome-Brescia was een beter idee. Samen met Renzo Castagneto, de secretaris van de regionale automobielclub en brein achter de wieleronde 'Giro d' Italia', en Giovanni Canestrini vormden de jeugdige edellieden de vier

One winter evening in 1926 – An apartment on Via Bonaventura Calvieri in Milan

On a winter evening, December 2, 1926, the speed freaks, Count Aymo Maggi, who had already some fame as a racing driver, and Count Franco Mazzotti, a skilled aviator, called at the apartment in Milan of Giovanni Canestrini, the sports car journalist of the Gazzetta dello Sport with the idea to do more for motorsport in and around their hometown of Brescia, other than their weekly race against the express train Brescia-Milan.

Since 1905, racing engines roared on the roads surrounding the industrial town. Here even in 1921 the first Grand Prix of Italy was held. At the gentlemen's club, the construction of a national autodromo in the Royal Park of Monza near Milan was a recurring topic of the day. It cannot be true that Monza has become the heart of the national motor racing.

A race from town to town, from Brescia to Rome, for example. But Rome would get all the attention, Brescia-Rome-Brescia was a better idea. Together with Renzo Castagneto, the secretary of the local automobile club and mastermind behind the cycling race 'Giro d'Italia', and Giovanni Canestrini the youthful noblemen formed the 'four musketeers' and stood at the cradle of a race against the clock over 1000 Roman miles – about 1,600 kilometers – through

Graaf Aymo Maggi, graaf Franco Mazzotti, journalist Giovanni Canestrini en secretaris en wedstrijdleder Renzo Castagneto, de vier mannen achter de Mille Miglia

Count Aymo Maggi, Count Franco Mazzotti, journalist Giovanni Canestrini and secretary and race director Renzo Castagneto, the four men behind the Mille Miglia

AUTOMOBILE CLUB BRESCIA
XXIV MILLE MIGLIA
Certificato di Ammissione

Sig. **GODIN de BEAUFORT**
CAREL COMPTE GODIN de BEAUFORT

Categoria: **GRAN TURISMO**
Vettura: **PORSCHE cil.1600**

In base alla domanda presentata, la Sua iscrizione alla XXIV Mille Miglia è stata accettata. Questo certificato di ammissione non consente, però, alcuna modifica a quanto dichiarato nel modulo d'iscrizione.

F. W. Comitato Organizzatore

Brescia, aprile 1967

F. APOLLONIO & C.

musketiers' en stonden aan de wieg van een snelheidsrace tegen het uurwerk van 1000 Romeinse mijlen – ongeveer 1600 kilometer – dwars door Italië.

Om de weg aan te duiden bedacht Castagneto het ikoon, de rode pijl met witte cijfers en letters. Een netwerk dat leidde tot de hoogste regeringskringen, zorgde dat de wegen naar Rome en terug werden vrijgehouden en verbeterd. De eerste editie van de Mille Miglia vond plaats op 26 maart 1927. In totaal kwamen toen 77 wagens aan de start. De drie eerste plaatsen en dus de hoofdprijs: de Coppa della 1000 Miglia, gingen uiteindelijk tot grote vreugde van de organisatoren naar OM, Officine Meccaniche, een automerk dat zijn thuisbasis had in Brescia.

De dominantie van Alfa Romeo begon een jaar later, dat met uitzondering van 1931 alle vooroorlogse duizend mijlen wist te winnen. In 1938 was er in het centrum van Bologna een ongeval waarbij tien mensen omkwamen en de Italiaanse overheid besloot om het racen in stedelijke gebieden te verbieden.

In 1939 werd geen Mille Miglia georganiseerd en werd als vervanging een race in Libië verreden van Tobroek naar Tripoli. In 1940 werd een officieuze Mille Miglia onder toezicht van fascistische leider Benito Mussolini georganiseerd onder de naam 'Coppa

Italy.

Castagneto invented the icon, the red arrow with white numbers and letters, that showed the way. A network that led to the highest levels of government, cleared the roads to Rome and back were guarded and improved. The first edition of the Mille Miglia took place on March 26, 1927. Altogether 77 cars then came at the start. The first three places, so the prize: the 'Coppa della 1000 Miglia', went to the delight of the organizers to OM, Officine Meccaniche, a car manufacturer whose home was in Brescia.

The dominance of Alfa Romeo began a year later, with the exception of 1931, all pre-war thousands of miles were won. In 1938 there was in the center of Bologna, an accident in which ten people were killed and the Italian government decided to ban racing in urban areas.

In 1939 no Mille Miglia was organized and a substitute race was held in Libya from Tobruk to Tripoli. In 1940 an unofficial Mille Miglia was organized under the watchful eye of fascist leader Benito Mussolini under the name, 'Coppa Brescia' and held on a triangular circuit - Brescia, Mantua, Cremona - of 165 kilometers that had to be lapped nine times. The victory went to the German Henschel von Heursten in a special streamliner BMW.

After the Second World War, it was not possible to keep the race earlier than in 1947. In memory of Franco Mazzotti, who was killed during the war, the cup carried his name now.

*Officieele bewijs
van inschrijving
getekend door
wedstrijdleader Renzo
Castagneto*

*Official proof of
entry signed by clerk
of the course Renzo
Castagneto*

Brescia' en verreden op een 165 km lang uitgestippeld driehoekig circuit – Brescia, Mantua, Cremona – dat negen keer moest worden afgelegd. De overwinning ging naar de Duitse BMW van Huschke von Hanstein.

Na de Tweede Wereldoorlog was het niet mogelijk de race door Italië eerder te houden dan in 1947. Ter nagedachtenis aan Franco Mazzotti, die was omgekomen in de oorlog, droeg de beker voortaan zijn naam.

**1000
MIGLIA** >

Een woensdagmiddag midden april 1957 – Voorburg en Volendam

We woonden pas in een wederopbouwflat aan de rand van de voorstad, Voorburg. Van het gevonden onderstel van een oude kinderwagen en steigerhout van de naburige bouwerij bouwden wij een bolide, een kar aangedreven door de benenwagen. Met krijt is een circuit op straat getekend. Start en finish voor ons portiek. We rennen om het hardst tegen andere 'zeepkisten' uit de buurt. Rukkend aan het paktouw, dat verbonden is met uiteinden van de vooras, wanen we ons even echte autocoureurs die schuin door de bocht gaan, voordat we de rol loopmotor moeten overnemen.

Wie op het idee kwam van echte langeafstandsrace weten we niet meer. Rond het Haagse industrie-terrein De Binckhorst. In loopas Koningin Wilhelminalaan, de

A Wednesday afternoon in mid-April 1957 – Voorburg and Volendam

We had moved to an apartment in Voorburg, on the outskirts of The Hague. From the base of an old pram and scaffolding wood found on the neighboring building site, we built a car, a cart driven by two feet. We chalked a race track on the street. Start and finish is our portico. We run for the fastest against other 'soapboxes'. Tugging at the twine, which is connected to ends of the axle, we imagine ourselves real racing drivers who powerslide through the corner, before it is our turn to push and take over the role of running engine.

Who had the idea of real long-distance race, we do not remember. Around the Hague industrial site Binckhorst. First the Queen Wilhelmina Avenue, then the difficult crossing of the railway line, Maanweg, Binckhorstlaan, pit stop at the car showroom of Auto Palace – where we asked

lastige oversteek van de spoorlijn, Maanweg, Binckhorstlaan, pitstop bij de showroom van Auto Palace – waar we folders vroegen – Schenkviaduct en KW-laan terug.

Het laatste stuk een race tegen de Blauwe Tram. Van een Mille Miglia of zo, hadden we nog nooit gehoord.

De bladenman heeft net de Panorama bezorgd. Nahijgend met rode wangen lezen we de handel en wandel van een Spaanse edelman, de 17e Markies van Portago. Voluit, Alfonso Antonio Vicente Eduardo Angel Blas Francisco de Borja Cabeza de Vaca y Leighton. Samen met zijn minnares – de Mexicaans-Nederlandse filmster Linda Christian, geboren Welter – brengt hij een vleugje Hollywood in de stad. Zij bezoeken Linda's vader, aan de Beeklaan in Den Haag en biermagnaat Freddy Heineken in zijn Noordwijkse villa.

Formule 1-coureur Alfonso is als avonturier en hartendief, een dankbaar onderwerp voor de familie- en kappersbladen. Linda is net gescheiden van acteur Tyrone Power. De Portago zelf is nog getrouwd, officieel met een Amerikaanse danseres en illegaal met een beroemd fotomodel, en neemt het niet zo nauw met de huwelijksmoraal. Op de hielen gezeten door verslaggevers en fotografen bezoekt het stel Volendam, waar zij zich als toeristen in klederdracht laten

brochures – Schenk Viaduct and back home.

The last part of the race is against the Blue Tramway. Of a Mille Miglia or so, we had never heard.

The weekly Panorama has just been delivered. Still panting with red cheeks we read about the doings of a Spanish nobleman, the 17th Marquis de Portago. In full, Alfonso Antonio Vicente Eduardo Angel Blas Francisco de Borja Cabeza de Vaca y Leighton. Together with his mistress – the Mexican-Dutch movie star Linda Christian, born Welter – he brings a touch of Hollywood to town. They visit Linda's father, at the Beeklaan in The Hague and beer magnate Freddy Heineken in his villa in Noordwijk.

Formula 1 racer Alfonso is as an adventurer a rewarding subject for family and gossip magazines. Linda has just divorced from screen actor Tyrone Power. The Portago himself is still married, officially with an American dancer and illegally to a famous fashion model, and does not take wedded life very serious. Hunted by reporters and photographers they visit the tourists village of Volendam, where they are immortalized in traditional fishermen costumes.

Linda en Fon laten zich als toeristen vereeuwigen in Volendammer klederdracht

Linda and Fon immortalized in traditional fishermen costumes

vereeuwigen.

Op Schiphol nemen zij innig afscheid. Hij vliegt naar Milaan op doorreis naar Modena om zich bij de Scuderia Ferrari te voegen voor de Mille Miglia. Linda gaat naar Cinecittà, de filmstudio's in Rome, op zoek naar een rol. Zij spreken af elkaar te zien aan de controlepost van de Mille Miglia in de 'eeuwige stad'.

Alfonso de Portago, een atletische verschijning van 1 meter 83, petekind van de Spaanse koning Alfonso XIII, werd opgevoed in Frankrijk. Hij spreekt vloeiend vier talen. De Portago is erfgenaam van een van de meest gerespecteerde titels in Spanje en een miljonair. Onder zijn voorouders zijn een ontdekkingsreiziger, een gouverneur van Madrid en een oorlogsheld. Zijn vader Antonio Cabeza de Vaca, stierf in de rust van een polowedstrijd.

Zijn moeder, Olga Leighton was Iers. Olga's eerste man bankier Francis John Mackey, was meer dan veertig jaar ouder dan zij. Terminaal ziek sloeg hij de hand aan zichzelf en liet zijn echtgenote en verpleegster Olga een enorm fortuin na, gemaakt als oprichter van de bank Household Financial, nu deel van het huidige HSBC.

De Portago vraagt twee uur na hun eerste ontmoeting, toen hij twintig was in 1949, de hand van de Amerikaanse showgirl

At Schiphol Airport they say dearly farewell. He flies to Milan in transit to Modena to join Scuderia Ferrari for the Mille Miglia. Linda goes to the Cinecittà film studios in Rome, in search of a role. They promise to meet at the checkpoint of the Mille Miglia in the 'Eternal City'.

Alfonso de Portago, an athletic appearance 6 feet tall, godchild of the Spanish King Alfonso XIII, was brought up in France. He is fluent in four languages. De Portago was heir to one of the most respected titles in Spain and a millionaire. Among his ancestors are an explorer, a governor of Madrid and a war hero. His father Antonio Cabeza de Vaca, died during the break in a polo match.

His mother, Olga Leighton was Irish. Olga's first husband American banker Francis John Mackey, was more than forty years her senior. Terminally ill, he committed suicide and left his wife and nurse Olga a huge fortune, as he was the founder of the bank Household Financial, now part of the current HSBC.

De Portago asks, two hours after their first meeting when he was twenty in 1949, the hand of American showgirl Carroll McDaniel. They have two children. McDaniel is several years older than 'Fon'. After a few years Carroll and playboy Alfonso are in divorce to legitimate his invalid Mexican marriage to, the eleven years older photo model and fashion icon Dorian Leigh. Fon has already two children with her.

Carroll McDaniel. Zij krijgen twee kinderen. McDaniel is enkele jaren ouder dan ‚Fon‘. Al na een paar jaar liggen Carroll en playboy Alfonso in scheiding om zijn ongeldige Mexicaanse huwelijk met, het elf jaar oudere fotomodel en mode-ikoon Dorian Leigh, te legitimeren. Bij haar heeft Fon al twee kinderen. Bigamist De Portago, die op oudere vrouwen leek te vallen, heeft ondertussen ook een relatie met filmactrice en talenwonder Linda Christian.

Linda werd door Errol Flynn ontdekt bij een schoonheidswedstrijd in Acapulco. Flynn, zelf bekend door rollen op het witte doek met veel degengekletter, koos haar artiesten-achternaam Christian naar het karakter van stuurman Fletcher Christian uit het boek en film ‚De Muiterij op de Bounty‘. Hartendief Errol investeerde in haar nieuwe stralendwitte tanden en zij was klaar voor rollen in Tarzan- en cowboyfilms. Ook staat zij – door Life magazine tot ‚Anatomic Bomb‘ gedoopt – in de geschiedenisboeken als de allereerste Bond-girl voor een rol in ‚Casino Royale‘ in 1954.

Niets is de jonge De Portago te gek. Als tiener wint hij zonder vliegbrevet een weddenschap om 500 dollar door met zijn vliegtuigje onder een brug door te vliegen. Hij, geoefend spring- en poloruiter, doet tweemaal mee als amateurjockey aan de zwaarste paardenrace ter wereld, de Grand

Bigamist De Portago, who seemed to fall for older women, has in the meantime also a relationship with actress and polyglot Linda Christian.

Linda was discovered by Errol Flynn at a beauty contest in Acapulco. Heart breaker Flynn, himself known for roles on the silver screen with a lot sable rattling, chose to change her last name to Christian after the character of Fletcher Christian from the book and film ‚The Mutiny on the Bounty‘. Errol invested in her new pearly white teeth and she was ready for roles in Tarzan-and cowboy movies. Linda - nicknamed by Life magazine ‚Anatomic Bomb‘ - has a line in the history books as the first ever Bond girl for a role in ‚Casino Royale‘ in 1954.

Nothing seems too crazy to the young De Portago. As a teenager he wins a bet of \$500 to fly without a pilot’s license under a bridge with his plane. He practiced horse jumping and polo, starts two times as an amateur jockey in the toughest horse race in the world, the Grand National Steeplechase at Aintree Racecourse in England. On a long play record Alfonso tells: „I like the feeling of fear. You will become addicted and after time you can do no longer without.“

The US importer of Ferrari cars, Luigi Chinetti, wants to sell him a sports car and asks in 1953 De Portago, more like ballast than as co-driver, for the Mexican road race Carrera Panamericana. Then there is no way back for the Spanish aristocrat. He himself must behind

National Steeplechase op de renbaan van Aintree in Engeland. Op een langspeelplaat vertelt Alfonso: „Ik houd van het gevoel van angst. Je raakt eraan verslaafd en na verloop van tijd kun je niet meer zonder.”

De Amerikaanse importeur van Ferrari, Luigi Chinetti, wil hem een sportwagen slijten en vraagt in 1953 De Portago, meer als ballast dan als rijder, voor de Mexicaanse Carrera Panamericana. Daarna is er geen weg terug voor de Spaanse aristocraat. Hij moet zelf achter het stuur. Onder autosportliefhebbers staat De Portago weldra bekend als een sloper, vanwege de vele versleten remmen, verbrande koppelingen, gekraakte versnellingsbakken en vernielde auto's. Eén auto is vaak niet genoeg om een wedstrijd uit te rijden.

Harry Schell vormt met hem een equipe voor de sportwagentemporada in Argentinië. Al spoedig blijkt de onervaren Spanjaard, gewend aan een automaat, motorgevoel te ontberen en geen weet te hebben van handgeschakelde versnellingsbakken. Maar Fon past zich snel aan. In sportwagens wint hij, binnen een paar jaar, zes grote wedstrijden waaronder de Tour de France, de Gran Premio van Porto en tweemaal de Governor's Cup tijdens de Bahamas Speedweek in Nassau. Ferrari schrijft hem in voor vijf Grote Prijzen voor het wereldkampioenschap Formule 1. Hij deelt een podium en

the wheel. Among motor sport fans De Portago is soon known as a demolisher, because of the many worn out brakes, burnt clutches, wrecked gearboxes and cars broken down. One car is often not enough to finish a race.

With Harry Schell he forms a team for the sports car temporada in Argentina. It soon turns out the inexperienced Spaniard, accustomed to automatics, lacks a sense for engines or hand operated gearboxes. But Fon adapts quickly. Within a few years he wins in sports cars six major races including the Tour de France, the Gran Premio of Porto and twice the Governor's Cup in the Bahamas Speed week in Nassau. Ferrari enters him in five Grand Prix' for the Formula One World Championship. He shares a ride and scores a total of four championship points.

World citizen Fon de Portago is always on the move between the beaches of Acapulco and the snowy slopes of St. Moritz with stops in between, in New York, London and Paris. In the nightlife of New York Alfonso meets his later navigator, the American bon vivant Ed Nelson, a soul mate possessed by speed and danger.

Shortly after the war De Portago met, the then-bearded sailor, Nelson for the first time in the elevator of the Manhattan Plaza Hotel. The young Marquis dressed according to the latest fashion of Savile Row, smoking Egyptian cigarettes from a golden case and speaking with an affected English accent, lived in the Plaza and became quickly friends with the older hedonist.